Scris de Ninel Ganea
Joi, 27 Septembrie 2018 09:31

Libertarianului, ca mai tuturor modernilor, îi place să gândească în contexte abstracte. Cum obiectivul său politic principal îl reprezintă sporirea libertății într-o societate, orice măsură care contribuie la acest ideal este încurajată. Fără istorie, fără tradiție, fără consecințe previzibile luate în calcul. Pur și simplu, trebuie să încurajăm libertatea. Orice fel de libertate...

Să luăm, de pildă, libertatea de a te căsători cu o persoană de același sex. În principiu, (libertarianul gândește întotdeauna în principiu, adică teoretic, iar când vine vorba de plăcerile și dorințele noastre suntem cu toții libertarieni) nu există niciun motiv pentru care societatea ar putea sau ar trebui să se opună uniunii liber consimțite dintre doi adulți.

E o teză simplă, ușor de înțeles, fără presupoziții ascunse (în aparență) și, drept urmare, foarte convingătoare. Pare ceva la care am putea subscrie cu toții, chiar și în starea de natură, acolo unde nu avem angajamente tradiționale prestabilite, sau în acele experimente mentale atât de des întâlnite în filosofia contemporană și atât de fără legătură cu lumea.

În realitate, însă, problemele acestei afirmații atât de simple și evidente încep cu mult mai repede decât lasă să se întrevadă atașamentele noastre ascunse. Conceptul de „adult”, de exemplu, nu este ceva atât de la sine înțeles decât în interioriul unei tradiții, adică într-un aranjament care nu poate fi redus la schemele de argumentare modernă. Așa că, din capul locului, din simpla afirmare a dreptului fundamental de „a te căsători cu o persoană de același sex” rezultă o problemă imposibil de rezolvat prin soluții libertariene (moderne). Obiecția nu este nicidecum o chițibușerie logică pentru că implică anumite consecințe practice, serioase. Sigur că s-ar putea para prin faptul că argumentul de mai sus se aplică și căsătoriilor heterosexuale, ceea ce este adevărat. Doar că mariajul heterosexual a fost „instituționalizat” prin tradiție, nu printr-o argumentație despre drepturi și nici prin fiatul statului. Soluția homosexualilor este introducerea statului sau a „experților” în ecuația simplă de mai sus, care decretează atât ce este aceea o căsătorie, cât și ce este acela un adult, un bărbat sau o femeie. Bineînțeles că

libertarianul (în principiu) nu își dorește prezența statului, dar argumentele sale îl duc inevitabil în această direcție, a celui mai opresiv stat cu putință.

Susținătorii homosexuali au realizat foarte rapid implicațiile ideii și au trecut deja la pledoaria pentru pedofilie, după cum o dovedește prezența NAMBLA la toate paradele gay din America, sau invitația făcută în urmă cu câțiva ani de Asociația Accept unui pedofil olandez de a susține o conferință la București. Pentru cei mai apropiați de logica tradițională a degenerării naturii umane, nu este nicio surpriză în acest pas perfect consistent.

Cea de-a doua problemă serioasă a argumentului libertarian, în favoarea căsătoriei homosexuale, vine tocmai din ceea ce pare că îi dă forță: epurarea referințelor istorice. Nici măcar nu este vorba de o istorie foarte îndepărtată, ci de una foarte recentă care ne spune, fără putință de tăgadă, că absolut peste tot unde „drepturile homosexualilor" au fost instituționalizate a urmat o restrângere, în unele cazuri de-a dreptul o prigoană, a libertăților fundamentale. Libertatea de asociere, libertatea de expresie, libertatea de a-ți crește copiii, libertatea de conștiință și multe altele au fost mutilate de molohul LGBT.

Când vine vorba despre aceste abuzuri totalitare, patosul și implicarea libertariană (modernă) pentru drepturi și libertăți se evaporă pe nesimțite, ceea ce este în sine suspect. Sau se mută la următoarea temă din cadrul programului de eliberare a patimilor, numit revoluție sexuală. De unde rezultă că libertarianismul nu a fost decât o strategie comodă la nivel discursiv de a îmbrăca totalitarismul în hainele imaculate ale libertății.

Și din acest motiv, absența referințelor istorice din repertoriul argumentativ este mai mult decât o scădere teoretică. Pentru că îl transformă pe avocatul onest al căsătoriei homosexuale într-un idiot util al celei mai nefaste ideologii cu putință. Lipsit de cunoașterea trecutului, de o teorie funcțională a naturii umane, modernul (libertarianul) este prizonierul celor mai ieftine sofisme și escrocherii. Bineînțeles că nu există și nu are cum să existe căsătorie homosexuală decât pe hârtie, bineînțeles că revoluția va merge mai departe și va ținti copiii și bisericile, bineînțeles că se va trece la măsuri represive complete (închisoare) pentru dizidenți, bineînțeles că se va schimba abuziv înțelesul cuvintelor fundamentale și cu ele sensul unor instituții la fel de fundamentale... însă la fel de bineînțeles va fi și că omul modern, anesteziat intelectual de logica argumentelor despre drepturi, nu va pricepe mai nimic din toate acestea.

Iar peste mulți ani, se va întreba, în cel mai bun caz, cum au fost posibile toate astea.